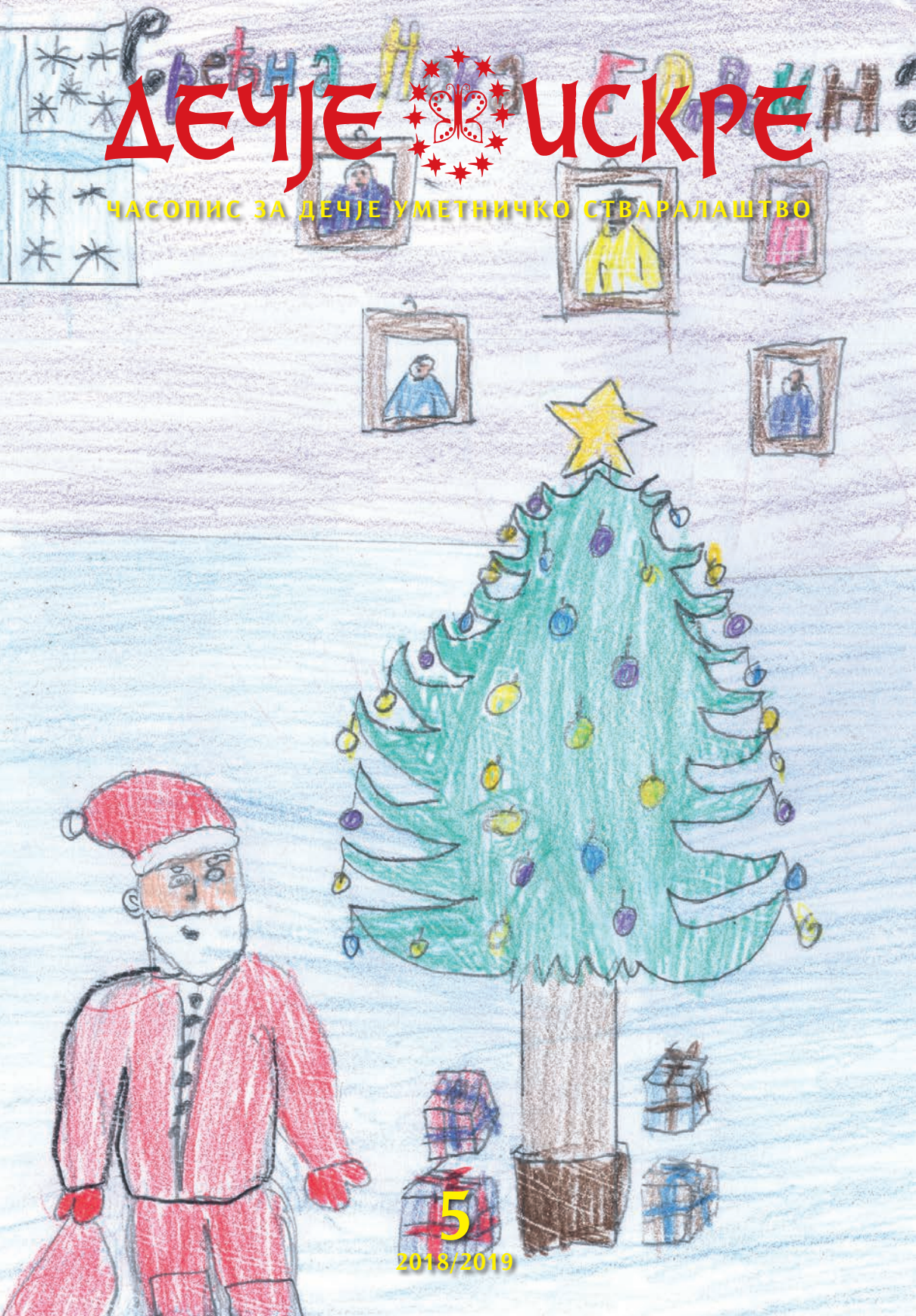

ДЕЧЈЕ ИСКРЕ

ЧАСОПИС ЗА ДЕЧЈЕ УМЕТНИЧКО СТВАРАЛАШТВО

5

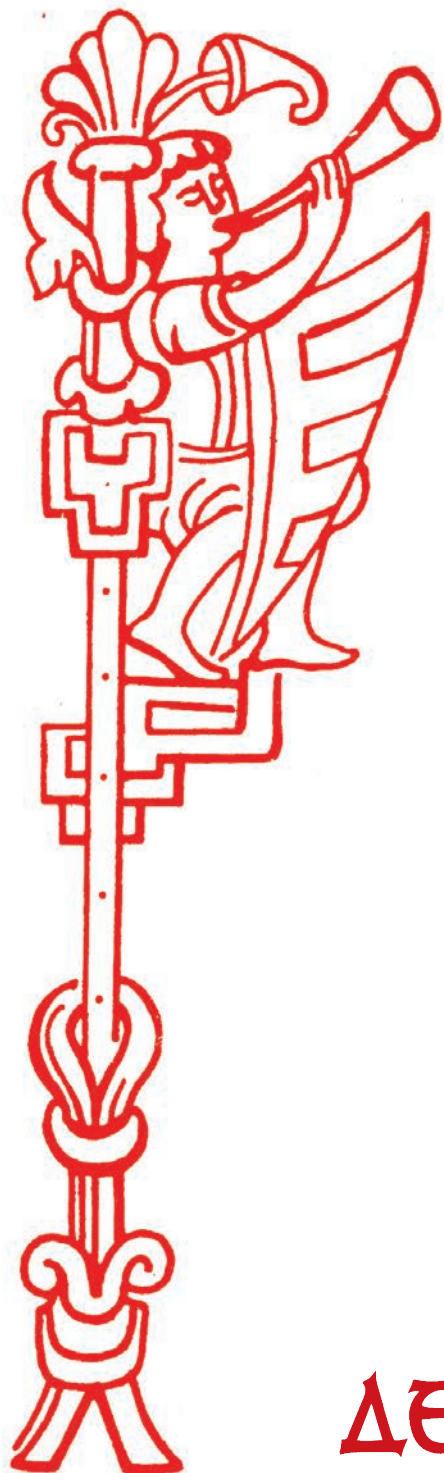
2018/2019

Милица Минић, V/3, ОШ „Милушин и Драгиња Тодоровић”

Мима Стевановић, VI/4, ОШ „Мирко Јовановић”

Писмо Деда Мразу

Драги Деда Мразе,
баш сам нешто уснила...
Кад би ми се једна
жеља остварила.

Волела бих јако
да имам брата,
али то сад неће
ни мама ни тата.

Донеси ми једног,
кроз оцак га спусти,
нек' личи на мене
и да зна да пузи.

Како би то леп
поклон мени био,
ех, кад би ми се тај
санак остварио!

Дора Бабић, III/2
ОШ „Драгиша Луковић Шћанац“

ДЕЧЈЕ ИСКРЕ

ЧАСОПИС ЗА ДЕЧЈЕ УМЕТНИЧКО СТВАРАЛАШТВО

Година LIII • Нова серија

Број 5 • Јануар 2019. Крагујевац

Сазвежђе Дечјих искри

Рајко Петров Ного

Рајко Петров Ного је рођен 1945. године у селу Борија код Калиновика у Босни и Херцеговини. То је једна висораван између Трескавице, Лелије и Зеленгоре. Завршио је Учитељски факултет у Сарајеву, потом дипломирао у истом граду Југословенску књижевност и српскохрватски језик на Филозофском факултету. Магистрирао је на Филолошком факултету у Београду.

Он је песник, есејиста и књижевни критичар.

Радио је као уредник у издавачком предузећу „Веселин Маслеша” у Сарајеву, а затим као уредник БИГЗ-а. Од 2000. године предаје поезију и критику на Филозофском факултету у Источном Сарајеву. Дописни је члан Академије наука и умјетности Републике Српске и Удружења књижевника Србије

Објавио је двадесет књига. Добитник је седамнаест награда и признања.

Школске 1981/82. године у Библиотеци „Сазвежђе Дечјих искри” објављено му је књига *Колиба и шешка коза* из које објављујемо две песме.

Са родом сам рашчистио

Са родом сам рашчистио.
Сазнао сам тајне ствари.
Тата ме је измислио,
Ал' не мари, ал' не мари.

Крио сам се у стомаку
Кад сам био сасвим мали.
Беше лепо у стомаку
Док ме нису препознали.

Отад више мира немам.
Стрине, ујне, ах, те жене!
Таман хтедох да одремам
Да век мине изнад мене.

„Рађај се!”, већ вичу на ме.
Баш их брига што сам мали.
Пристао сам све због маме,
Да је не би расплакали.

Са родом сам раскрстио.
Разумем се у те ствари.
Знам ја добро где сам био,
Ал' не мари, ал' не мари.

Не патим од предрасуда

Свиђа ми се једна Весна,
И уз Весну једна Оља,
И мада то нико не зна
Ми радимо што нас воља.

Због њих растем сваког трена,
Косу чешљам, лице бријем.
Средом једем чак и хрена
С клинцима се због њих бијем.

Обе су на факултету.
Ипак, са мном стижу свуда.
У одраслом смешном свету
Не патим од предрасуда.

Повешћу их и на море,
Да очврсне наша веза.
Не пате од љубоморе,
А ни ја од обавеза.

И мада то нико не зна,
Јер ја радим што ме воља,
Стварно ми се свиђа Весна,
А још више једна Оља!

СРЕЋА ЈЕ ОСАМНАЕСТ МАЛИХ ЂАКА

Многи просветни радници, посебно учитељи и наставници и професори језика, уз редовни посао у настави, уз тумачење лектире и дела познатих писаца и сами су се прихватили пера и оставили за собом занимљива и вредна литерарна и публицистичка остварења.

Учитељица Ивана Милошевић је рођена 16. марта 1989. године у Сомбору. У Крагујевцу живи већ седам година и ту је започела свој радни век. Ради у Основној школи „Милутин и Драгиња Тодоровић” већ пет година.

У својој поруци пише: „Песме су посвећене мојим ученицима са којима проводим четврту годину, а који су ми ове четири године живота учинили прелепим и незаборавним.”

И додаје: „Хвала мојим ђацима. Част је бити њихова учитељица!”

Њену радост због посла којим се бави илуструјемо песмама „Осмех” и „Срећа”.

ОСМЕХ

Све може у мали осмех стати,
који к'о мелем душу блажи,
али га морате некоме дати
ко му се нада и ко га тражи.

Не кошта ништа, а пуно даје,
кад неко пати срце лечи.
Греје к'о Сунце, још дуже траје,
и каже све без једне речи.

Свако га има. Кад дође тама
поделите га чак из ината.
Узвратиће неко осмех и вама
кад туга стигне на ваша врата.

Смејте се кад вам до смеха није,
не дајте да вас смркнуте виде.
У сваком осмеху срећа се крије
и он кроз живот са вама иде.

Ако га носите, дајте га свима,
и коме треба и ко га неће.
Осмех најлепша крила има
и с' усана на лет најлепши креће.

СРЕЋА

Ако срећа има меру,
тврдим строго
и рећи ћу врло гласно,
само једном,
сасвим јасно:
СРЕЋА ЈЕ 18 ЂАКА.

Ако срећа има цену,
ја знам праву вредност њену.
Цена среће није мала,
у срца је наша стала,
па се множи, дар до дара,
СРЕЋА ЈЕ 18 ДРУГАРА.

Ако срећа може да се рађа,
гласам за љубав,
да не постоји свађа.
Да се срце срцем гледа,
да игра буде слађа од меда,
и свака реч искрена, права,
СРЕЋА ЈЕ 18 МАЛИХ ГЛАВА.

Ако срећа у нама живи,
бићемо сјајни, дражесни, мили...
Пуни љубави, пуни слоге,
освајачи за битке многе.
Ако срећа у нама постоји
она ће ову малу заједницу да боји
шаренилом својим.

Зато,
нека твоје срце буде отворено
и нека с' нежношћу слуша
18 МАЛИХ, А ВЕЛИКИХ ДУША!

Срећа се срећи увек радује,
нека у нашој заједници вечито
царује.

Да нам је лепа година свака, јер
СРЕЋА ЈЕ 18 МАЛИХ ЂАКА!

Календар

понедељак	уторак	среда	четвртак	петак	субота	недеља
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Нова година

Погоди ко је?
Деда Мраз, црвене боје.

Пахуљице су снежне,
Као латице нежне.

Снег пада, пада,
А зима њиме влада.

Деца се радују,
Чак и играју.

Поклони нови,
Свако дете их воли.

Пахуљице витке,
Све јелке ките.

Ирваси и санке,
Деца деле поклоне јаке.

Вилењаци вредно раде
И поклоне праве.

Снешко бели,
Срећу дели.

*Лазар Глишић, IV
ОШ „Милутићин и Драгиња
Тодоровић”*

Писмо Деда Мразу

Свуда у свету писма се шаљу
једном декици са белом брадом.
Неко у писму напише жеље,
неко писмо пошаље крадом.

Сада и ја писмо пишем
и своје жеље на папир стављам,
шта сам претходних година добила
ја то не заборавам.

Било је ту лутака, разних слаткиша,
играчака и дијадема.
Овога пута ја желим поклон
каквог у кући играчака нема.

Желим једног малог псића,
малену куцу беле боје,
разиграно, весело, умиљато штене,
које ће бити мезимче моје.

Сем ове жеље имам још једну:
да деца буду срећна и здрава,
да у сваком дому цвета љубав
и да сви имају довољно пара.

*Мајдалена Смиљковић III/2
ОШ „Драгиша Луковић Шијанац“*

*Нина Видосављевић, II/3
ОШ „Нашалија Нана Недељковић“*

Новогодишње жеље

*Моје жеље нису мале,
али су оствариве.*

Желела бих мами осмех
Да не сиђе никад с лица,
Да ми увек друштво прави
Моја мила другарица.

Желела бих свако дечје срце
Да угреје радост права,
Да их само радост увесељава
И да буду вредна, лепршава.

Има једна жеља што ме тишти,
Што ме стално нагони на тугу
Јако, силно желела бих другу
На Косову само мир и слогу.

Деда Мразе, ти чудесни створе,
Што испуниш дечју жељу сваку,
Помози ми да се остваре
Моје жеље, које нису мале.

*Милка Велић, IV/1
ОШ „Милоје Симовић“, Драгобраћа*

Новогодишња песма

Падају пахуље беле,
прозоре су покриле,
у нашим сновима
могу бити шарене;
Пахуље су
за Нову годину падале.

Стигла нам је Нова година,
срећу нам је у кућу ставила.
Стигла нам је Нова Година,
и радост свима поделила.

У дворишту је Снешко Белић,
напољу се играју деца,
ускоро ће стићи и Божић,
штета што није будан меца.

Стигла нам је Нова година,
срећу нам је у кућу ставила.
Стигла нам је Нова година,
радост је свима поделила.

*Данило Ивановић, IV/4
ОШ „Милутићин и Драгиња Тодоровић”*

Зима код нас зимује

Гледам кроз прозор, видим снег,
њиме је покривен цео брег,
и шума јела кроз је бела.

На снегу трагови свежи,
погледам поред – зека бежи.

Облаци бели небом лете,
они знају да сам дете
и да имам неких жеља,
они знају шта бих хтела.

Да ми Божић буде леп
и да падне бели снег.
Да ми дође Божић Бата
и позвони ми на врата.

*Јана Ђорђевић IV/5
ОШ „Стијанислав Сремчевић”*

Балерине у ноћи

Први снег је пао у мом крају.
Његове кристално беле пахуље покриле су кровове и дрвећа. Бели тепих је прекрио зелену траву. На оближњем брду деца се играју у снегу и праве Снешка Белића. Свуда околу је чисто и бело, покривено снегом. Увече под месечином цео крај светлуца док снежне пахуље као балерине плешу кроз ноћ.

То је био први снег у мом крају.

*Алекса Пребирачевић, II/1
ОШ „Мома Стјанојловић”*

Песма о зими

Моје омиљено доба је зима.
Све је бело и снега има.

Стабла дрвећа кроз су бела,
тужна су, јер немају одела.

Лишћа одавно нема са грана
и тако ће бити до пролећа рана.

Свако дете воли грудвање,
а неко воли и санкање.

*Илија Савић III/2
ОШ „Драгиша Луковић Шћанац”*

Зима

Дође зима, снег нам веје.
Ветрић дува и пахуље сеје.
Нема више топле леје.
На њој се сада Снешко Белић смеје.

Радуже се сада свако дете,
Кроз прозор гледа пахуље што лете.
У дворишту Снешко сада стоји.
Јесте хладно, ал' се зиме не боји.

*Данило Костић, V
ОШ „Јован Појовић”*

Зимски сан

Кад на дрвећу иња има,
знак је да нам је дошла зима.

Пахуље мале, беле
кроз прозор се веселе.

И моја се куца
зиме весели,
и са нама санка
по дан цели.

Пијемо чај
по цео дан,
и уз њега живимо
зимски сан.

А увече се скупимо
крај топле пећи,
и то је што имамо
о зими рећи.

Нега Кнежевић, III/1

ОШ „Милушин и Драгиња Тодоровић”

Бели тепих

Освануло је хладно и ведро јутро.
По крововима кућа пао је
први снег. Зима је поклонила трави
нови, бели тепих. Јутарње сунце је
упалило својим зрацима на хиљаде
светлуцавих кристала по њему. Голе
гране су се савијале под тежином за-
леђеног снега. Врапци су стајали на
завејаним гранамма и певали тужну
песму. Прозлазећи улицом аутомоби-
ли распрушују снег на све стране. Раз-
драгани дечји гласови се свуда чују
док се весело играју у снегу. Радују
се зимским чаролијама, које је донео
први снег.

Кад се спусти ноћ, на сцену ступа
мраз, који својом сребрном четки-
цом ишара наше прозоре.

Каћарина Мајсторовић, II/1

ОШ „Мома Станојловић”

Снешко Белић

У наш крај свратила је зима
и лепе поклоне даровала свима.

Деца сада носе капе и шалове
који су заменили морске валове.

Својом уметношћу је кровове забелела
и цео град изменила.

Деца се грудвају, по снегу санкају,
нестрпљиво они Нову годину чекају.

Пахуље лете на све стране,
ти снежни дани немају мане.

Снешко Белић поносно стоји,
зиме и мраза он се не боји.

Игре на снегу волимо сви,
кад се он отопи, тужни ћемо бити ми.

Ивана Соврлић, IV/1

ОШ „Трећи крајујевачки батаљон”

Стварно волим Нову годину

Прошли су пролеће, лето, јесен и
стигла је зима.

Птичице су са својим јатима оти-
шле на југ. Деца се играју у снегу са
својим породицама и праве Снеш-
ка Белића. Мислим да ће ова Нова
година бити мирнија и боља. Деца
облаче чизмице и јакне и играју се
у снегу. Медведи су у зимском сну,
веверице скупљају храну, а мрави
сарађују и праве мравињаке у који-
ма ће провести зиму. Деда Мразеви
се спуштају низ димњаке и остављају
поклоне деци. Деца када виде покло-
не одушеве се и иду да их отварају.

Стварно волим Нову годину зато
што пада снег.

Огњен Перовић, III/2

ОШ „Найалија Нана Недељковић”

Свети Сава – школска слава

О Светом Сави

Рођен као Немањић Растко,
као принц је живео кратко.

У манастир је отишао да промени
име,
Сава постаде, поносио се тиме.

Први српски архиепископ беше.

Срца здрава, паметна глава,
такав је био Свети Сава.

Отворио је цркве, школе, болнице,
усрећио је милионе дечице.

И ето, то је прича о Светом Сави,
нашој школској слави.

*Ива Милановић, VI/1
ОШ „Срећен Младеновић”, Десимировац*

Благослов

Био један дечак фин
он је био царски син.
Име му је тата дао
и дечак се Растко звао.
Царевић, косе плаве
И мудрости пуне главе.
Позвао је мене лично,
пожеле ми све одлично.
Ја му се захвали’
и он ме похвали.
Благослов ми он тад даде
и нестаде.

*Косија Филиповић, IV/1
ОШ „Радоје Домановић”*

*Маћеја Недељковић, III/2
ОШ Напшалија Нана Недељковић”*

Светосавски путеви

Свети Сава је школска слава,
која се 27. јануара обележава.
Био је човек од знања,
заслужио је много поштовања.

Бројне школе носе његово име,
уз његову помоћ у кућама није било
зиме.

Свети Сава је молио Бога
да у народу владају љубав и слога.

Свети Сава нам помаже с неба
да свако има кришку хлеба.
Да свако има топли дом,
обезбедио је он на путу свом.

*Теодора Грбић, VII/1
ОШ „21. октобар”*

Сусрет са Светим Савом

Сваком православном детету у Србији жеља је да упозна оца Српске цркве, првог Српског просветитеља и великог човека – Светог Саву.

Одувек сам размишљао о нашем сусрету који ми се једне ноћи, када сам тужан заспао због свађе са другарима, десио. Заспао сам веома тешко зато што ме је свађа са другарима веома потресла. Мислио сам да је то ствар која се не може исправити. Сањао сам како сам се пробудио. Видео сам да је мрак. Зачудио сам се, јер сам се ретко будио пре јутра. Када сам покушао да заспим, нисам могао, па сам се мало прошетао кроз кућу. Испод иконе Светог Саве у дневној соби видео сам невероватан приказ који ме је у исто време и зачудио и веома задивио. Испод иконе је стајао један човек са књигом у руци. Када се окренуо... Није могуће?... Па, то је Свети Сава лично! Одмах сам похитао ка седокосом деки, који је проучавао једну књигу. Када сам стигао, нисам проговорио ни реч када је Свети Сава ставио руку на моје раме и рекао тихим гласом: „Дечаче, да видимо шта те мучи?“, прелиставајући књигу са именима деце познате мени. Опет проговори: „А, свађа са другарима“, протрља седу браду, „то је честа појава између пријатеља који се тек упознају, али не, ако знаш како да поступиш у таквим ситуацијама.“. Пажљиво сам слушао гледајући у легенду целе Србије – Светитеља Саву. „У таквим ситуацијама треба да поступиш мирно и племенито, не смеш да будеш груб, али ни да попустиш и да сву криви-

*Миња Гујић, VI/5
ОШ „Стјанислав Сремчевић”*

цу за свађу пребациш на себе, јер су то твоји нови другари са којима тек треба да ствараш чвршће односе и да им покажеш да имаш свој став. Сада, дете моје, знаш шта треба да урадиш у школи“. Пре него што нестане у зраку сунца Свети Сава гласно проговори: „Можеш да имаш пријатеља, само ако си ти пријатељ.“.

Ујутру сам се пробудио срећан, расположен и пун знања о правом другарству и превазилажењу свађа. Када сам стигао у школу искористио сам савете Светог Саве и почео да се играм са другарима као да се ништа није десио.

Када сам се са осмехом на лицу вратио кући, схватио сам зашто је Свети Сава први српски просветитељ и једна од најпознатијих српских историјских личности. Због мудрости, племенитости и храбрости Свети Сава ће заувек живети у срцима целе Србије, иако је умро пре више од осам векова. Србија ће њега увек славити 27. јануара.

*Павле Пушичић, V/1
ОШ „Радоје Домановић”*

Свети Сава своме роду

Свети Сава своме
Роду збори
На српској Светој гори
На Проклетијама,
Проклетијама, планинама.
Силе Бога од оштрих
Литица избавише га,
Те Свети Сава своме
Роду проговори:
„Помаже Бог!”
„Бог ти помогао!”
„Децо српска,
Децо Божја,
Богати сте ако сте
Добри;
Не лажи - лаж боли
Више но смрт;
Не кради - туђе уноси
Ђавола у кућу;
Не убијај - мушкарци и жене,
Дечаци и девојчице,
Створени су на слику
Живога Бога;
Децу учи доброту
А не нељубазности.”
Сврши светац
Збор свој, а људи остадоше
Тамо... тамо људи
Постадоше.
Свети Сава своме роду,
Свети Сава својој деци.

*Валерија Мурузовић, VI/2
ОШ „Радоје Домановић”*

Домовино моја

Друга мајко, домовино моја,
Уста храниш, водом ми жеђ гасиш.
Чело љубиш, од лошег ме браниш,
Јутро сликаш од радосних боја.

Ту су песме, планине и брда.
Ту јунаци, најхрабрији борци.
Ту су шуме, највештији ловци.
Ту је понос моја родна грудиа.

На рођењу си ми раширила руке,
Поштедела ме сваке муке,
Па ми даде Божић
И да славим славу,
Даде ми љубав и Светога Саву.

*Марија Тасић, Милица Басара и
Милица Грбовић, V/1
ОШ „Срећен Младеновић”, Десимиrowaц*

Мудра светитељска глава

Свети Сава –
Мудра глава,
Светитељска, права.

У дванаестом веку живео је,
Да се моли Богу, Србину помогао је!
Са неба нас гледа Свети,
Да не грешимо нама прети.

Лечио је стално људе,
Да их више здравих буде.

Желео је мир и слогу,
Тада Срби све постижу
И све могу!

Свети Сава,
Наш духовни Бог,
Слави се јануара
Двадесет седмог!

*Јана Вујадиновић, VI/1
ОШ „Срећен Младеновић”, Десимиrowaц*

Приче о Свјетом Сави

Свети Сава благословио вино

У оно време, када је Свети Сава по земљи ходао, упути се десет надничара да беру виноград. Кад дођу у виноград рећи ће старешина: „Е, добри људи, јесмо ли сви на окупу?“ Онда почне бројати једног по једног, а себе не уброји. И други су бројали исто тако, па опет увек по девет. Не знајући шта ће, пођу путем да питају кога за изгубљеног друга. Срећом, сретну Светог Саву, па га упитају: „Забога, свештениче, нема нам једног друга. Пошло нас је у бербу десет, а сад нас само девет.“ Свети Сава им рече да их има десет, али они не могу да верују. Он им онда рече да поскидају капе и да их преброје. Кад надничари то учине уверише се да их је десет. Захвалише онда светитељу од срца, а он њима рече:

„Да сте благословени ви и ваш рад! Од лозова рода сребро се претворило! Винска се чаша крстом поносила! Где се вино пило, крст се не заборавио!”

Ради, па ћеш имати

Путујући Свети Сава дође у једно село где је, по своме обичају, подучавао народ. Тако у разговору он каже: „Ове године биће велика неродица. Родиће, али ће град све сатрти.“ И Свети Сава оде даље.

Сад неки сељаци стану размишљати у себи: „Кад нам светитељ рече да ће бити неродице, нећемо ништа ни сејати. Зашто би сејали и мучили се, кад нећемо никакве вајде видети, а оно семе нека нам се бар у невољи нађе.“ Други су пак размишљали другачије: „Божја воља! Па и ако буде неродице, Бог је тако наредио. Ми ћемо засејати као и до сада, па шта Бог да.”

И заиста те године паде велики град и сатре многе усеве. Они који су били засејали као и до сада, иако је град сатро велики део, саберу толико да се могу прехранити до следећег рода. Онима што нису засејали потрајало мало старе хране од семена, али није дотрајало до новог рода, те осташе без ичега.

Најталија Косџић, VII/4
ОШ „Мирко Јовановић”

Наиће опет Свети Сава у то село, па кад сазнаде шта су ови урадили рече им: „Ама браћо, ако сам вам казао да ће бити града, нисам вам казао да не радите, јер је опет све у божјој руци. Ради, па ћеш имати!”

Бајка о јелки

Протеклих дана прославили смо један од најрадоснијих хришћанских празника међу Србима. Празнује се као успомена на дан рођења Господа Исуса Христа, и после Васкрса, који се издваја као празник над празницима, Божић се међу петнаест великих хришћанских празника издваја као највећи. А најрадоснији због бројних обичаја, који су као траг памћења на старословенску постојбину уграђени и у хришћанску веру. Са бадњаком, сламом, чесницом, полагајником и другим многобројним обичајима и ритуалима, носи етнолошке наносе старе српске вере из прапостојбине.

Занимљиво је да се за Божић у српској цркви кити и уноси бадњак, а у руској се за Божић кити јелка, иако оба народа припадају истој православној хришћанској цркви. Многи се питају зашто је то тако?

Бадњак је стари српски обичај, јединствен као и српска слава, и зато га треба поштовати и никако не дозволити да се извитопери и промени неким новокомпонованим обичајима. Међутим, није јелка само католички обичај, јер ево, и ми је китимо. У руском народу постоји оваква прича:

Када се родио Христос Богомладенац, звезда са неба је водила мудраце са истока показујући им пут све до пећине у којој се налазила Богородица са Христом. Они су се поклонили тек рођеном Цару Славе и принели му дарове; затим су дошли пастири и они су се поклонили приносећи своје дарове. Изнад пећине у којој је Христос рођен расла су три дрвета: бор, кеदार и јела, које је обасјала светлост Христовог рођења, па су пожелели да и они нешто поклоне. Кеदार је затресао своје гране и пред пећину су пале ње-

Ива Крстић, II/1
ОШ „Милутићин и Драгиња Тодоровић”

гове иглице препуне дивног мириса. Бор је спустио најлепше шишарке, а сирота јела је горко плакала јер она није имала мирисно уље у иглицама, а ни шишарке. Јелкине сузе је видела звезда па се сажалила, а због њене велике жеље да дарује Богомладенца није дозволила да остане тужна у тој ноћи. Послала је једну малену звездицу да се спусти на врх јелке. Тада је јелка засјала звезданом светлошћу и дубоко се клањајући спустила звездицу пред пећину где је у јаслама а на слами лежао Христос Богомладенац. Зато се и данас на врх јелке ставља звездица, као знак и знамен љубави према Христу.

Ето, то је стара руска бајка, а кићење јелке је општехришћански обичај!

Анђела Маринковић, III/2
ОШ, „Нашалија Нана Недељковић”

Како сам провела Божић

Божић је наш најсвечанији празник, јер се везује за најлепше верске обичаје.

Дан уочи Божића се зове Бадњи дан. Назив је добио по бадњаку, који се тог јутра сече, а увече уноси у кућу. Цела породица чека мог тату да унесе бадњак који је ујутру рано секао у шуми. После бадњака у кућу је унео сламу коју смо ставили испод стола. Бадњак се ставља на огњиште, али пошто огњишта у данашњим кућама више нема, ставља се поред пећи.

Тада сви седамо за сто да вечерамо. Сто је пун разноврсне хране, али посне. На Божићно јутро обичај је да у кућу прво дође полажајник. Он улази у кућу са поздравом „Христос се роди!”. На то мој тата одговара „Ваистину се роди!”. Затим полажајник прилази огњишту, односно шпорету, цара ватру са жељом

да целе године буде здравља и среће, на претка и слоге.

Тата пали свећу и моли се Богу, а мама за сто за Божићни ручак припрема чесницу, коју сви ломимо на комаде. У чесницу је ставила и новчић. Онај ко га добије треба да га чува, јер је то знак његове среће.

Поред тога и остали добијају поклоне. Сестра и ја смо добиле монопол. Биле смо јако срећне јер смо га пуно желеле. Потом смо отишле код моје баке у село, јер нас она жељно очекује да јој будемо полажајници и да јој царамо ватру. И она нам је спремила лепе поклоне. Било ми је дивно.

Волим Божић, јер је то време мира и среће. Тада је цела породица на окупу.

Теодора Бурковић, III/2
ОШ „Мома Стјанојловић”
17.4.2018.

Како замишљам Прокин гај

Највећи део романа „Орлови рано лете” одвија се у шуми Прокин гај. Шума се налази на око сат времена хода од подножја планине.

Прокин гај је запуштена, густа букова шума. Ходајући дубоко кроз њу, долази се до мале долине кроз коју протиче поток. Он је прекривен лишћем, тако да се скоро и не види. Шума је зарасла и слабо проходна, па је она слободно место за живот птица и животиња. Често се из ње у пролеће чују ћук, сова и кукавица. Зими кроз њу трчкарају зечеви, лисице, па чак и дивље свиње.

Гледајући са стране шума изгледа страшно, па су бабе често измишљале приче о чудовиштима која живе у шуми. Плашиле су децу да у шуми живи дрекавац, који може да их зграби ако пролазе близу ње.

Ипак, за децу из села, то је било место где су могла слободно да се играју. У шуми се налази заравњена долина коју су назвали Тепсија. То је било место на ком су се окупљали за игру.

На самом крају шуме налази се гроб хајдука Јованчета. Поред гроба је дивља крушка, која лети прави хлад. Деца чобани се лети играју испод тог хлада и маштају да су хајдуци који се боре против топова. Тај гроб је место на коме су мали хајдуци полагали заклетву.

Прокин гај је место слободе за Јованчину дружину.

Волела бих да могу да се заједно са њима играм у тој шуми, а посебно да им помажем у поправљању старог млина.

*Ања Сјасојевић, VI/1
ОШ „Трећи крађујевачки баџаљон”*

Читањем корачамо у свет одраслих

Док смо мали мислимо само о игри и неким безбрижним стварима. Са поласком у школу све се мења. Постајемо озбиљнији. Хтели, не хтели, неке ствари морамо научити. Знам, многе од нас обавеза учења, писања, читања замара. Нисмо још свесни колико то задовољства може да пружи.

Ја волим да читам неке занимљиве приче о јунацима из цртаних филмова или о другим авантурама. Тако сазнајем неке нове ствари. Читање је здраво, кажу старији. Тако се расте, упознаје свет око нас. Читањем упознајемо неке друге земље, пределе, људе. Сваким даном, дружећи се са књигом, постајемо паметнији, зрелији.

Читајући, свакога дана све више корачамо у свет одраслих.

*Андрија Алексић, III/5
ОШ „Сјанислав Сремчевић”*

Хајдук Дроња

Роман „Хајдуци” је духовит и занимљив. Сви ликови су ми се свидели, али ми се Жика Дроња највише допао.

Жика Дроња је био делимично добар ученик и редовно је учио. Трудио се да лекцију научи од прве до последње речи. Бог му некако није дао да упамти оно што учи. Када би био у друштву, сви би га нешто запиткивали и он би све знао. На путу од куће до школе све заборави. На пример, научи лепо лекцију од речи до речи, а кад га професор прозове, Жика не зна ништа. Професор га упита да ли је уопште научио лекцију, а он брани ли се, брани, како је све лепо научио од речи до речи и да је до доласка у школу врло лепо знао.

Сви су га звали Дроња зато што је био некако сав расклиман и све је на њему висило. Његове руке и ноге нису изгледале као да су израсле из тела, него онако као да су пришиване, од прилике као кад пра-

виш лутку од крпица, пришиваш руке и ноге, па кад се играш са њом, она се сва клима. Кад трчи или игра мете, сви се тресу од страха да му не отпадне рука или нога. Није био само дроњав, него и брљив као прасац. Књиге су му изгледале као да су биле у туршији. Његови писмени задаци су изгледали као географске карте са огромним океанима. Кад донесе писмени задатак, човек само да падне у несвест од њега. Лице прљаво, нос модар, кошуља шарена као да је мастилом кречио кућу, а не писао писмени задатак. Учитељ би га послао да се умије, али би Дроња изгледао још горе јер би се разлило мастило, па би личио на молованог ђавола.

Омиљеног хајдука памтићу по томе што је изгледао као лутка за игру и по смешном надимку Дроња.

Ивона Милановић

ОШ „Милутићин и Драгиња Тодоровић”

Аскина игра за живот и вукова игра са смрћу

Овчица Аска се игром борила за живот. Може нас савладати сан, заспаћемо; може нас савладати умор, одморићемо се; могу нас савладати бес и туга, проћи ће. Али шта ако нас савлада страх?

Једно мало бело јагње одлучило је да се одупре страху. Снагом воље за животом нам је показало како се постижу циљеви. Чила и ведра, мала Аска је радознано посматрала свет у коме живи и открила је да је њен животни позив био балет. Запазила је у сваком листу, цвету, лептиру јединствен сјај. Док је играла, осећала се као на позорници. Уживала је у сваком новом дану. Једног јесењег дана нашла се очи у очи са старим крволочним вуком. Аскине ноге су одрвенеле. Прво је почела да изводи кораке које је научила у школи балета. Вук јој је

био све ближи и ближи. Док је вук ишао око Аске, одлагао је напад, јер је уживао у тренуцима Аскиног плеса. Њени кораци и фигуре су били све лепши и лепши. Знала је да не сме престати са игром, јер се тако борила за своју највећу драгоценост – живот. Одједном се издалека чуо пуцањ и ту је игри био крај. Овчица је пала на земљу а вука су усмртили ловци. Уживајући у Аскином плесу, вук се поиграо и са својим животом, играо се са смрћу.

Аскин живот је био игра, а она је игром себи сачувала живот. Постала је оно што је одувек желела – позната балерина. Обећала сам себи да ћу у животу бити Аска. Никада нећу одустати од својих снова.

Јана Павић, VI

ОШ „Милутићин и Драгиња Тодоровић”

ЛЕПОТА СРПСКОГ ЈЕЗИКА

Најзначајнију афирмацију народне културе Срба у Европи Вук Стефановић Караџић донео је објављивањем народних песама. Знајући за дотадашње Вукове напоре и резултате Грим је при изласку треће збирке народних песама, која је објављена уз помоћ књаза Милоша Обреновића, записао:

„Хитам да одмах прикажем једно у тишини започето предузеће које ће временом задивити целу образовану Европу, а у првом реду нарочито ће се благотворно показати за отаџбину издавачеву.

Ове песме, чисти слободни звуци праве народне поезије, какве је игде било, долазе нам из Србије, тј. из српских крајева под Турском. Оне нису извучене из старих пергаментских рукописа, већ су „ухваћене са топлх народних усана“. Можда никад нису биле записане, те у том смислу нису старе, али ће, разуме се остарети. Поједине од њих опевају догађаје, који су се пре непуних двадесет година одигравали, а ни у чему се не може опазити разлика у стилу и метру од оних које опевају раније догађаје. Док су немачке песме обликом неуглађене, јер су писане простим дијалектом, а садржином сметене и непотпуне, српске песме испеване су чистим и отменим језиком, а у причању су потпуне, неиспретуране и јасне од почетка до краја.

У осталом се слажу са немачким и песмама других народа: спонтано постају, не зна им се творац, постоје бољи и лошији певачи који их разносе по народу, и отуда различитих варијаната једне исте песме.

Грим истиче необично лепу поетску сликовитост почетка разних песама, а нарочито песме Деоба Јакшића, где се цео догађај „меће у уста“ двома звездама које се на висини разговарају о судбини појединих људи, и узимајући учешћа у томе задоцњавају на свом путу.

Даље истиче и унутрашњу лепоту појединих песама: храброст и смела одважност, верност, сила отменог расположења према пријатељима и непријатељима, чудновате пустиловине, срећне женидбе.

„Постале на граници Истока и Запада“, истиче Грим, „оне сједињују у себи све добре стране источњачке и западњачке лирике. Мисли су силније и шареније него у народним песмама остале Европе, па ипак нема оне бомбастичности и прераздржености арапске и персијске поезије. Њихов мили мирис не опија. Оне миришу као ружа, а не као ружино уље. Оне су зато по суштини европске, и само по финоћи и богатству комбинација, по светлијем тону упоређивања, опомињу, отприлике, као шпанска поезија, на Исток.“

Завршава хвалећи лепоту српског језика.

КАКО СУ НАСТАЛА ИМЕНА НАСЕЉА

(По Тодору Радивојевићу у књизи *Насеља у Лейеници*)

АЦИНЕ ЛИВАДЕ: Село је смештено на левој страни Вучјег потока, који силази с Вучје косе и зове се друкчије Лесмаровац по истоименом извору којим почиње. Цело село је на заравњеном темењу косе Мале ливаде и протеже се у дужини скоро пуна два часа хода. Идући од извора Лесмаровца низ поток, Ацине Ливаде почињу Горњом малом југоисточно од брда Остревике. Ниже ње је, скоро за читав час пешачења, Средња мала код Ајдучке воде, северно од Остревике. Најнижа је низ поток, Доња мала, удаљена од Средње око два километра и раздвојена од грошничке Горње мале брдом Градина.

Поменуто је да је село подељено на три махале које су раздалеко једна од друге. У њима су куће растурене без икаква реда. Горња мала зове се често Перовићка, а понекад и Јовањска; Средња пак Мирковићка, односно Лазаревска; а доња Томићка, односно Лучинска. Између Горње и Средње мале је брдо Остревика; а између Средње и Доње Кречански поток, на чијој је десној страни Средња, а на левој Доња мала.

Ово се насеље први пут помиње у попису становништва 31. децембра 1884. године. Пре тога је оно било саставни део (заселак) села Грошнице, од које се одвојило у засебно село по жељи својих становника.

Сељани причају да су Ацине Ливаде добиле своје име од места на коме су засноване. У време Турака живео је у Грошници неки спахија, хаџија. Он је имао огромно имање по целој околини. Њему је припадало и све земљиште данашњег атара овог села. Баш онде где је Средња мала сеоска, биле су његове испаше за стоку, тј. ливаде у крчевини. Оснивачи села, који су најпре живели у збегу више данашњег места, у Селишту, спустили су се доцније на „хацине ливаде” и задржали тај назив за новоосновано насеље.

ДЕСИМИРОВАЦ: Простире се с обеју страна Београдског друма, час и по хода према северозападу од Крагујевца. Много већи је део села улево од друма силазећи низ косу у Крагујевац. На десној је страни само један део кућа махале Мркојевца; а на левој други, већи део те махале, затим све три остале: Горња, Бапска и Доња мала.

Десимировац има у својим махалама јасно издвојене кућне групе главнијих сеоских родова. У Горњој мали такве групе имају Мијаиловићи, Марковићи, Цокићи и Милосављевићи; у Бапској Бабићи, Гавриловићи и Ђокићи; у Доњој Буђевци и Уљезовићи; и у Мркојевцу само Милојковићи. Горња и Доња мала зову се по свом положају, Бапска по некој баби, од које су пореклом данашњи Бабићи. Откуд је дошло име Мркојевац нико није умео објаснити.

Десимировац је добио име по истоименој цркви која је од давнина постојала на Брду, где је сада Црквина. Она се звала Десимировац по неком војводи Десимиру, који ју је подигао. Изгледа да су то остаци из средњовековног српског времена.

Језик села мога

СКАМИЈА – ђачка клупа

ЦАКАТИ – причати

ПЛОТ или **ПРОШЋЕ** – ограда од дрвеног коља, при врху оплетена прућем

ШИВЕЊАЦИ – једноставни опанци од свињске коже

Без прејисивања, молимо

Драги наши сарадници,

инспирација за писање је чудна и некада тешко ухватљива. Једноставно, у неком тренутку појави се нека слика, неко сећање, врати вам се мисао на неки догађај и крену речи, преточене у прозни текст или стихове, и ето прилога и за Децје искре. Понекад, бива вам задато да пишете на одређену тему и ви концентришете ваше мисли, ваша претходна знања, своја осећања, која у вама даша тема буди и прионете писању.

Успешном писању претходи читање, које бољати језик, које оштри стил, које нас подучава начину изражавања. Али, кад седнемо за празан папир не смо раније прочитано да прејисујемо. Дотоди се да неке наше реченице заличе на већ прочитано, али то не могу да буду истоветне реченице, читави пасуси или строфе. Прејисивање шуће и пошписивање својим именом зове се плагијат, или нашим речима – крађа, недопуштено присвајање шуће духовне својине.

Током припреме овог броја Децјих искри добили смо песмицу која нам је заличила на већ прочитану. Пажљивом провером установили смо да је у првом броју ове школске године објављена песма највећим делом истоветна са овом добијеном. Ону објављену је пошписао ученик из једне школе, а ову „нову“ ученица групе школе. Нисмо сигурни ни да она објављена није прејисана. То не можемо да тврдимо, јер на истоветну нисмо нашли.

Зато вас молимо: Не прејисујте! Нама се може догодити да превидимо неки прејисани прилог, али немојте себе да излажете срамоти!

У „сличности“ песмица о којима је реч уверите се и сами. Ми, наравно, нећемо ошкрити име ученице која је пошписала прејисану песмицу, као ни школу из које је текст сачињао, сама ће се прејизнати. Чувајте своје достојанство!

Најпре, већ објављена песма

Кад у пети кренеш

Кад у пети кренеш,
више ништа није исто.

Добар, нежан, тих и мио,
учитељ је некад био.

Сада строга, гласна, љута
наставница преко пута.

Разломци нам дошли главе,
док вулкани хаос праве.

У дневнику земљотрес,
а падежи изазивају бес.

До, ре, ми, фа, сол,
док свирамо ми.
У глави нам је физичко
о ком мислимо сви.

А ево и „нове“ песме

Кад у пети кренеш...

Кад у пети кренеш,
више ништа није исто.

Добар, нежан, тих и мио,
учитељ је некада био.

Сада строга, гласна и љута,
наставница преко пута.

Разломци нам дошли главе,
док вулкани хаос праве.

У дневнику земљотрес,
а падежи изазивају бес.

О часовима физичког
мислимо сви,
ми смо мали ђаци,
а догодине већ петаци!

Писмо из Новог Сага

Различитим љушевима обновљене Дечје искре сјижу и у удаљене трагове. Тако је и до Новог Сага шајансјивеним љушевима сјишао примерак нашег часописа, а ошуда узвратно и неколико прилога једног, од овог броја, новог сарадника. Објављујемо „Причу једног моста“, са нагод да ће из највећег војвођанског трага сјићи још прилога, а можда и Дечје искре на организован начин одлазити у шамошње школе.

Прича једног моста

Док сам се возио колима преко једног моста, отворио сам прозор и избацио главу напоље. И тако, гледајући према реци која је вијугала дубоко испод нас, као да сам чуо да ме неко дозива.

Гледао сам околу и закључио да нема никога. Замолио сам тату да заустави ауто како би прошетали по мосту и погледали пејзаж са њега.

Тако сам започео причу са мостом на Тари.

Ја сам га загледао, а он као да ми је причао. Имао је тиркизноплаву ограду са три реда дебелих металних шипки, на којима су биле огреботине од аута несавесних возача. Коловоз је био од дебелог слоја бетона, по коме су остали црни отисци аутомобилских гума.

Мост је почео са причом. Каже, највише воли да гледа пецароше на обали и рибе како им вешто побегну у кућице које он крије под својим витким ногама.

Каже како са спаја два планинска венца, плашећи се да би могао да падне у провалију испод себе. Онда, кад би му било најтеже, каже да би погледао планине у очи и видео колико су оне величанствене, а он битан и потребан њима и мештанима на њиховим врлетима.

И заиста, да нема моста, људи са тих планина се не би ни познавали.

Одједном ми је заличио на неко живо биће, а испрекидане беле линије по средини пута биле су као пршљенови на његовој кичми.

Тара Љубоја, VII/3
ОШ „Мирко Јовановић

Док сам тако гледао мост, позвао је тата и рекао да треба да наставимо пут, јер је опасно дуго се задржавати на мосту. Ушао сам у ауто и кренули смо са моста према планини. Кроз прозор сам му махнуо у знак поздрава размишљајући још дуго о томе шта ми се десило на мосту код Ђурђевића Таре.

Видак Симин, V/3
ОШ „Жарко Зрењанин“, Нови Сад

За оне које волимо

Несебична љубав

Ако постоји велика и несебична љубав која се не мери, то је онда љубав мајке. Моја мама се зове Анђелка. Она има плаве очи и плаву косу, средње је висине. Најлепша је и најбрижнија мајка на свету. Када сам тужна она је ту да ме утеша, када сам срећна она је ту да се радује са мном. Моја мајка је мој највећи пријатељ. Све своје тајне могу да поделим са њом. Најбоље зна да ме посаветује и усмери на прави пут. Увек зна шта је најбоље за мене. Саветује ме да учим, да се лепо понашам и да се дружим са свима. Даје све од себе да ја и моја сестра будемо срећне.

Ја то много ценим. Волим када ме мази по коси својим нежним рукама и прича ми смешне догађаје из свог детињства. Веома је забавна и весела. Зна често да нас насмеје својим занимљивим шалама. Сваки сиви тренутак који нас задеси у животу зна да обоји у шарено. Моја мама је наш велики ослонац и даје нам снагу да будемо јачи и бољи.

Срећна сам када је поносна на мене, као што сам ја поносна на њу. Када порастем, волела бих да будем као она.

Лаура Јаковљевић, IV/2
ОШ „Мома Сјанојловић”

Љубав је...

Љубав је кад неког волиш
И кад неко воли тебе.
Љубав је кад мајка брине
Да јој дете не озебе.

Љубав се не узима само
Љубав се и враћа.
Зато их ја волим
А и мене моја браћа.

И кад нешто није добро
И обузме ме туга,
Тад потражим помоћ
Свог најбољег друга.

Кад ме тата загрли
И стегне ме јако,
Знам да ме пуно воли
А и ја њега исто тако.

Давид Стефановић, III/1
ОШ „Милоје Симовић”, Драгобраћа

Мајка

Мајка је најлепша бајка,
А у бајци пише
Да је волим највише.

Лена Илић, III/2
ОШ „Живадинка Дивац”

Бака и дека

Док лишће мења боју,
Бака нам спрема проју.

Дека је мало потресен,
Јер баш не воли јесен.

Бака зимницу спрема,
Док дека у фотељи дрема.

И веверица себи храну спрема,
Зато на грани ораха нема.

Дарија Маџејић, IV
ОШ „Милуџин и Драгиња Тодоровић”

Ослонци дечјег одрастања

Свако дете на нашој планети има своје претке. Поред родитеља у њиховим срцима велико место заузимају деке и баке.

Чим се дете роди они су увек спремни да помогну својим искуством. Обично баке спремају храну за мале бебе, док нас деке носе и забављају. Када треба увек ће радо повести дете у паркић или му купити неку играчкицу. Тако, док пролазе године, уз њихову љубав мале бебе постају радознала дечица. Временом постају свесна колико љубави добијају од својих бака и дека. Уз њихову помоћ решавају проблеме на које полако наилазе у животу.

Када несигурним кораком ушетају у школу, плашећи се шта ће их тамо сачекати, дека је увек ту да охрабри. Бака је увек ту да припреми ручак по жељи или обрадује неким слаткишем. Без обзира на обавезе, увек су ту да помогну око задатака који им нису јасни или реше било који други проблем.

Срећна су деца која могу да уживају у љубави деке и баке, који су ослонац у нашем одрастању.

*Дуња Павловић, V/4
ОШ „Светозар Марковић”*

Нећу те заборавити

Кад осване јутро сјајно,
за мајку то је бајно.

Мајка зна да воли и да пази
и да своју децу мази.

Желим, мајко, нешто да ти кажем,
нећу да те лажем:
Од срца желим
да те развеселим.

Да ти помогнем
кад треба,
да те волим
до неба.

Моје ће време доћи,
мораћу некуд поћи,
али те нећу
никад заборавити.

Кад осване јутро сјајно,
за мајку то је бајно.
Мајка зна да воли и да пази
и да своју децу мази.

*Николина Биочанин, V/1
ОШ „Доситеј Обрадовић”*

Неко ко ти љубав пружа

Има неко ко ти љубав пружа,
ко мирише више него ружа,
ко увек дете на прво место ставља
а себе изоставља.

За дете своје,
сваком се супротставља.
За мене живот би дала
моја мама.

*Анастасија Костић, III/3
ОШ „Стијанислав Сремчевић”*

Нешто шрејери у мени

Очи

Моје су очи браон боје,
као јесење кестење, као старе
дудиње.

Када плаве очи видим,
као да се у мору изгубим
и попут бескрајног неба лутам у
њима
и дивим се погледу који губим.

Зелене су очи боје нане,
боје природе и наде, која чека да
поново процвета.

Сваки пут, кад се загледам у његове
очи,

моје срце поново поскочи,
али нећу вам открити њихову боју,
да не откријем тајну моју.

*Дуња Иванов, VII/1
ОШ „Трећи крајујевачки баџаљон”*

*Зорана Јерошцијевић
ОШ „Свети Сава”*

*Милица Минић, V/3
ОП „Милушин и Драгиња Тодорвић”*

Кад те неко воли...

Љубав је кад те неко воли
Било то у кући или школи.

Љубав је када срце дајеш
Или када га примаш.
Најсрећнији си када друга имаш.

Љубав је и када се љутиш,
Јер да друга немаш
Морао би да ћутиш.

Ја љубав имам и код куће и у школи
И срећна сам што има
Ко да ме воли.

*Милица Сјанојевић, IV/1
ОШ „Милоје Симовић”, Драгобраћа*

Симпатија

Кад се заљубиш, то је чудо
али волиш, и то лудо.

Вијаш, трчиш, скачеш лудо.
Зар то није право чудо?

Кад те симпатија
погледа у очи,
срце ти лупа, хоће да искочи.

*Жељка Вукићевић, IV/1
ОШ „Јован Појовић”*

Љубав

Како љубав зна да жари
док утањам у мрак густе,
и тешим се, а у ствари
знам да неће да ме пусти.

Целе ноћи к'о да лудим,
нека сила телом тече,
и када се из сна будим
кажем мами: „Добро вече!“.

Како љубав зна да буде
к'о жестоко неко пиће,
па од једне мале луде
уплакано ствара биће.

Само дека са осмехом гледа
моје тешке, смешне глуме.
Па није та глава седа
тек од јуче – све разуме!

Џаба вам сва мржња
и речи пуне беса,
у љубави се не тоне,
већ се лети до небеса.

„Бежи, коњу“, кажем му гласно
кроз прозор учioniце док вирим

Како тати није јасно,
кад му исто тепа мама.

Волећу га увек,
барем к'о другара,
само што ће он и тада
немир да ми ствара.

Али, чак и тада
душа ће да ми вене,
јер ја волим њега,
али не и он мене.

У даљем животу,
сретаћу нове душе,
које ће тај зид од туге
одмах да ми сруше.

*Ива Вилошеијевић, VI/2
ОШ "Стијанислав Сремчевић"*

Желим да од данас се
други слоган ори,
од свег срца да чује се:
„За љубав, нек се свако бори.“

сама.

Од тог дана
нисам више део неке сене.
Не брини се, дечко,
волећеш ти мене.

Али, тога дана пожелелећу
теби све по вољи.
Остаћеш сам, јер мене тад
имаће неко много бољи.

За све проблемчиће
и зврчкице моје,
заслужна је љубав
уз све чари своје.

*Маја Рагосављевић, VII/1
ОШ „Наишалија Нана Недељковић”,
Грошница*

Прејорукe

Наша препорука за зимске дане и дане новогодишњих празника је да се утоплите и прочитате бар једну књигу. Међу 30.000 наслова, колико их поседује Дечје одељење Народне библиотеке „Вук Караџић“ верујемо да ћете моћи да нађете приче, песме, енциклопедије или приручнике по свом читалачком укусу, а овом приликом библиотекари препоручује следеће наслове:

Снежна краљица – Х.К. Андерсен

Чудесна бајка Ханса Кристијана Андерсена о снази љубави Герде и Каја, о њиховој доброти и снажној вери да се пријатељством може победити свако зло, па и оно оличено у лику безосећајне Снежне краљице. Оплемењена топлим приповедањем Гордане Малетић и илустрацијама наше познате илустраторке Ане Григорјев, ова необична и поучна бајка поново ће вас очарати својом лепотом и повести у царство маште.

Чувари круне цара Душана – Бранко Милорадовић

Од добитника Доситејевог пера за најбољу књигу за децу 2015. године, за књигу *Београдска мумија*, представљамо вам наставак путовања кроз време главног јунака Огија, нови авантуристички роман *Чувари круне цара Душана*. Световима маште, попуњавајући места на којима историја ћути и не нуди нам одговоре, аутор Бранко Милорадовић ствара узбудљиву причу засновану на малопознатој народној легенди.

Аџи и Ема – Иван Коларов

Кратки роман *Аџи и Ема* доноси дирљиву причу о пријатељству усамљеног деветогодишњег дечака Аџија и луцкасте старице Еме, и њиховом заједничком бунту против свирепог и отуђеног света.

По овом поетском и духовитом роману (овенчаном Наградом *Полиџикиној Забавника* за најбољу дечју књигу) снимљен је први српски филм за децу

после двадесет пет година паузе, у режији Ми-
лутина Петровића. Роман је до сада преведен
на енглески, руски, француски и италијански
језик, а у Русији је за кратко време доживео два
издања.

Девојчице узвраћају ударац – Роберт Такарич

Радни наслов овог дневника-романа дуго је
био *Једној девојчици је једној дана киша падала
два дана*. Можда би и остао да то дуго није било
тако дуго.

Када током одрастања останеш без старе
школе, старих другара и старог стана, а роди-
теља баш тад нађу да се разведу...

када осетиш да су те сви заборавили... кад оста-
неш без собе и без погледа на игралиште... кад
мајка почне да пева, а тако нешто никада није
радила... кад напоскон схватиш да си само једна
немоћна девојчица у пубертету... кад мислиш
да је све кренуло низ реку – добијеш сестру на
поклон!

Књига Иване
Спасовић о изу-
зетним женама
династије Об-
реновић има за
циљ да пружи занимљиве информације мла-
дим читаоцима о личностима из наше про-
шлости, али и свима који воле и проучавају
историју нашег народа. Књига је обогаћена
уметничким портретима, оригиналним ар-
хивским фотографијама и живописним илу-
страцијама.

Књига је добитник награде *Стиубе* за не-
говање српске традиције и православне духо-
вности.

Кнегиње и краљице династије Обреновић

Ана Милановић, IV/2
ОШ „Мома Сћанојловић”

Лука Лукић, II/1
ОШ „Милушин и Драгиња Тодоровић”

Загонетке

Народне загонетке су традиционалне говорно-мисаоне поруке. Састоје се из метафоричној, или непосредној, двосмисленој, нејасној и често збуњујућеј тишања, које има тошово утврђени облик, на које постоји само један одговор.

Покушајте да дајте одговор на ове, које објављујемо.

Ако сте чули или прочитали неку занимљиву загонетку поделите је са нама и вашим другарима.

Бео као снег, лаган као перо,
а у себи пуно воде носим,
заједно са браћом летим по небу
и стално сунцу пркосим.
(облак)

Ако ме бациш, разбићу се.
Ако се насмешиш, узвратићу осмех.
(огледало)

Немам руку, немам ногу,
али вешто скочити могу.
Нити једног имам угла
округла сам као кугла.
(лопта)

Црна сам као ноћ,
и увек те пратим.
По мраку се скривам,
по дану се вратим.
(сенка)

Народне пословице и изреке

То су сажете животне мудрости и искуства народа. У пословицама се често јасно граниче добри и лоши постојци, као и награда или казна за одговарајуће деловање.

Учини добро, не кај се; учини зло, надај се.

***

Ако желиш некога да упознаш, пусти га да говори.

***

Није срамота не знати, него не хтети научити.

***

Ако не можемо како хоћемо, а ми ћемо како можемо.

***

Чисту образу мало воде треба.

Питалице

Питалица је сажета форма, део народне књижевности, а чине јер питање и одговор који је мудар, али и често духовити.

Оне су поучног карактера, па их исжљиво прочитајте и обратиће исжњу на поруку.

Питали лењивца:

- Зашто се тако протежеш и зеваш?
- Уморила ме лењост.

***

Питали пса:

- Зашто сваког репом поздрављаш?
- Зато што немам капе.

***

Питали сељани вука:

- Бојиш ли се паса?
- Не бојим, али ми није мило да на мене лају.

Питали пса:

- Зашто много лајеш?
- Другога заната не знам.

***

Питало дете оца:

- Шта не може вода однети?
- Сенку.

***

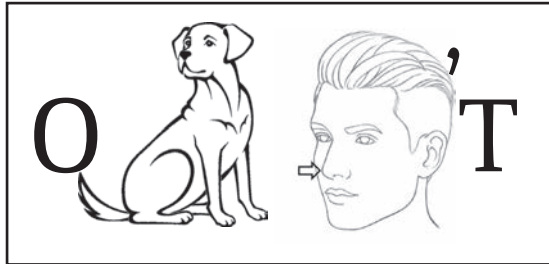
Питао син оца:

- Шта најпре може човека изневерити?
- Очи и надање.

Ребуси

Ребуси су зајонешке у сликама, знацима и речима необично распоређени, пако да се кроз њихово значење, распоред или асоцијацију добију решења. Ево неких једноставних, пробајте да их решите.

А пробајте да и сами саставите неки ребус па га пошаљите Дејим искрама.

Шаљива песма

Једног дана у парку,
Шетао је мали слон,
У рукама држао је
Сладолед и балон.

Ишао је, тако, он
Док није видео
Да на дрвету
Спава мали коњ.

На ливади шетају
Кокошка и лија,
А Сунце се жарко,
Смеша и сија.

Одједном, поче да пада снег,
Пас и мачка изађоше напоље.
Почеше опасно да се свађају
И грудвама да се гађају.

Баш чудно.

Нина Куч, IV

ОШ „Милушин и Драгиња Тодоровић”

Марија Стојковић, IV/2
ОШ „Мома Станојловић”

Плави цвет

Плава је поток,
Плава река,
Плава вода из далека.
Плава вода у виру,
Плава вода у Сибиру.
Плави цвет,
Плава боја,
То је све машта моја.

Сандра Димићријевић, IV/2

ОШ „Трећи крајујевачки баџаљон”

Идеје

Једна са неба пала,
друга јако мала,
трећа нам је побегла,
четвртој је позлило.

И на крају све идеје
одоше у друго село,
биће, биће весело.

Нема ништа од тог посла,
мозак, значи, оде у штрајк,
јабука о главу треба,
а онда ће идејица
опет пасти с неба.

Ива Милановић, VI/1

ОШ „Срећен Младеновић”, Десимировац

Укршеница

ФРАНЦУСКИ КЊИ- ЖЕВНИК ФРАНС	ПЕСМА ПЕСНИКА СА СЛИКЕ	ЛАКИ МЕТАЛ	БОЈА ЛИЦА	МЕТАЛНО ОЈАЧАЊЕ	ЛЕОНЕ СЕРЂО (иниц.)								
↳													
СТРАНО МУШКО ИМЕ													
КОМПОЗИ- ТОР ШАРЛ					КРАЉЕВСКИ СИН (титула)								
ДЕО КОЊСКОГ ПРИБОРА			ВОЈНА ПОШТА										
ДУВАР			ПЕСМА ПЕСНИКА СА СЛИКЕ										
МАТЕМАТИЧ- КИ ИЗРАЗ (множина)				РЕОМИР									
↳				МИРА АЛЕЧ- КО ВИЋ (иниц.)		ВРСТА ЖИ- ВОТИЊЕ	↓	СНАГА	↓	СПОМЕНИК НА ЧЕГРУ			
						ШЕКСПИРОВ ЈУНАК		СЛОВО ЛАТИНИЦЕ					
ПЕСНИК СА СЛИКЕ													
НОЋНА ПТИЦА				ВОЈНИЧКЕ ЦИПЕЛЕ									
				МУСЛИМАН- СКО МУШ. ИМЕ									
ВРСТА ЈЕЛА					ОНОМА- ТОПЕЈА МУКАЊА			ГЛУМАЦ ПАБИНО					
					ВРСТА ТКАНИНЕ			ПРИБОР ЗА РАД (множина)					
25. И 15. СЛОВО АЗБУКЕ			КАМЕНА ГРОМАДА						ЕНЕРГИЈА				
			ВИСИНСКА ТАЧКА						ПРИПАД ИЗУМРЛОГ ПЛЕМЕНА				
РЕГИСТ. ОЗНАКА ЗА АУСТРИЈУ		МАК. МУШКО ИМЕ						МЕДИКА- МЕНТ					
		УМЕТ. (лат.)						ЛАКО ЛОМЉИВ					
МАНЕКЕНКА КЕМПБЕЛ								ВРСТА ЧАМЦА					
								4. И 1. САМО- ГЛАСНИК					
↳				ГЛАВНА ВРАТА									
				КЕЛВИН (скраћено)									
ГЛУМАЦ ЈИРГЕНС	САВЕЗНА АВИЈА- ЦИЈСКА КОНТРОЛА (скраћено)					ПОЛУОС- ТРВО У ГРЧКОЈ							

ПОЗИВ ШКОЛАМА НА САРАДЊУ

Дечје искре су пре више од пола века закуцале на врата ваше школе. Током минулих година остало је много сјајних трагова ваших некадашњих ученика на њиховим страницама. Неки од њих данас у вашим школама подучавају нове генерације лепоти и љубави, знању и солидарности, поштењу и искренности.

Зато пружите шансу и данашњим генерацијама својих ученика да оставе траг на нашим страницама, траг који ће остати као трајно сведочанство о непоновљивим данима детињства, о сновима и надама пред вратима будућности, о радостима слободног духа и

дубоке искренности.

У духу слободе, наравно, сваки ученик може и самостално да шаље своје прилоге. Али редакција предлаже да радови ваших ђака који желе да објављују у *Дечјим искрама* буду организовано прикупљени у школама, одабрани на секцијама, како би прилику добили најталентованији, најприлежнији и како би то била награда за њихов труд и успех.

Часопис, заправо, жели организовано да сарађује са школама и тако успешније буде укључен у васпитно-образовни процес. У очекивању успешне сарадње, наше странице остају отворене за пробране прилоге ученика ваше школе.

Адресе за слање радова налазе се у импресуму, испод ових редова.

ЧАСОПИС ЗА ДЕЧЈЕ УМЕТНИЧКО СТВАРАЛАШТВО

ДЕЧЈЕ ИСКРЕ

ISSN 0352-6879

Издавач Установа културе „Кораци“

За издавача Златко Милојевић

Уреднички колеџијум

Миодраг Стојиљковић, главни и одговорни уредник,
Ана Антонијевић, заменица главног уредника,
Никола Говедарица, ликовни уредник, Дејан
Ђусић, координатор сарадње са школама, пласман
и маркетинг, Сања Живковић, лектор-коректор,
Александар Ђоковић, графичко-ликовна опрема

Редакција

Сања Живковић, Слађана Толић, Никола
Ненковић, Тања Панић, Сања Палибрк, Даница
Станковић

Савешћ

Миљан Бјелетић, председник, др Недељко
Манојловић, Горан Јоксимовић, Снежана Рајевац,
Љиљана Ђуковић, Анђелка Армуш, Биљана
Милосављевић, Невена Степановић, Миодраг
Стојиљковић

Часопис је месечник и излази девет пута годишње.
У време школског распуста не излази. Радове
слати поштом или достављати лично на адресу:
Дечје искре, Народна библиотека „Вук Караџић“,
Др Зорана Ђинђића 10/VI, 34000 Крагујевац, а
литерарни прилози се могу слати и електронски
на адресу decjeiskre@gmail.com. Рукописи се не
враћају.

Цена по примерку 100 динара.

Припрема за штампу „Кораци“

Текући рачун

840-0000001228664-39

Штампа Артпринт Медиа, Нови Сад

Теодора Илић, VI/1, ОШ „Живадинка Дивац“

Јана Косијадиновић V/4, ОШ „Милушин и Драгиња Тодоровић“

Установа културе
КОРАЦИ
decjeiskre@gmail.com

Град
Крагујевац

